

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. гр. м, общ. м, обл. Враца , 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – м, I-ВИ ГР. СЪСТАВ в публично заседание на двадесет и седми януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Иванка Н. Кожухарова

при участието на секретаря Евгения Х. Попова
като разгледа докладваното от Иванка Н. Кожухарова Гражданско дело № 20201450100919 по описа за 2020 година

Д. Н. Г. от гр.м е предявила обективно съединени иски против сдружение „ лрд „ ЕИК ..., със седалище и адрес на управление 00000представявано от .....- председател за отмяна на Заповед № 1-54-2020/ 17.07.2020 год. на председателя на сдружението, с която на осн. чл.187 ал.1 т.8 и т.10 от КТ,чл.188 т.3 от КТ е прекратено трудовото й правоотношение като незаконосъобразна,постановена при нарушение на процесуалните правила,възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „технически изпълнител“, като ответника на основание чл. 225 ал. 1 от КТ бъде осъден да й заплати обезщетение за времето, през което е останала без работа, поради уволнението общо в размер на 3 600 лв. ,ведно със законната лихва ,начиная от 09.09.2020 год. до окончателното изплащане,както и да се поправи основанието на уволнението.Претендират се и разноски.В становището след отговора на ответника пълномощника на ищцата поддържа,че обжалваната заповед е незаконосъобразна,тъй като е издадена от некомпетентен орган..

В срока по чл.131 от ГПК от ответника е постъпил отговор , с който оспорват предявените иски.Приложени са доказателства.

Искът е с правно основание чл.344 ал.1 т.1,2,3 и т.4 КТ от КТ,чл.225 ал.1 КТ.

Събрани са писмени и гласни доказателства..Приложено е личното трудово досие на ищеца.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Ищцата е работила в ответното сдружение на длъжност „Технически изпълнител/офис/“.По силата на допълнително споразумение за вътрешно заместване по чл.259 от КТ ,считано от 06.07.2017 год. са и вменени задълженията на длъжността „касиер“.Със Заповед № 1-54-2020/ 17.07.2020 год. на председателя на сдружението на осн. чл.187 ал.1 т.8 и т.10 от КТ,чл.188 т.3 от КТ е прекратено трудовото й правоотношение като и е наложено дисциплинарно наказание “ уволнение“.Искът е подаден в законовия двумесечен срок.В исковата молба се твърди,че обжалваната заповед е издадена от некомпетентен орган,тъй като към датата на издаването й ..... не е представлявал ответника.Твърди се,че на ищцата не е връчена покана по чл.193 ал.1 от КТ т.е. не е изпълнена процедурата по чл.193 ал.2 от КТ.,както и,че ищцата не е извършила нарушенията, за които й е наложено най-тежкото дисциплинарно наказание „уволнение“.Издадената заповед не е мотивирана,като не са конкретизирани които точно нарушения е извършила от цитираните членове.

Ответникът в отговора твърди,че обжалваната заповед е законосъобразна,мотивирана,спазени са всички изисквания на КТ..

От показанията на св.Петков се установява,че същият е член на УС и председател на дружинка.Бележките за лов се издават от организатора на лова.Ищцата няма право да ги издава.Тя е правила попълване на бланка-чисто документално оформление.Св.Цветков установява,че бележките се издават от организатора на лова.Виждал е ищцата да попълва бележки и да ги дава на ловците.Знае,че председателя на сдружението ..... дошъл с един лист и казал на ищцата да напише обяснение.Тя видяла листа и отказала да подпише.Той ги накарал с Мариян да се подпишат,че отказва.Те прочели искането и се подписали.Искането за даване на обяснение било края на м.юни и след три дни и връчил заповедта за уволнение.Не знае, кой е допълнил датата.Св.Атанасов установява,че не е присъствал когато председателя на

сдружение е поискал обяснение от ищцата. Не знае самото искане какво е съдържало, както и в какъв срок се дават обяснения. Той подписал, че не е дала обяснения. Документа е подписал на 15.07.2020 г., тъй като тогава е назначен. Св. М., която работи като ст. експерт ИАРА отдел "Рибарство и контрол" гр. Враца установява, че на десето число от месеца се отчитат разписките. Имало забавения плащания. През м. юли 2020 год. ищцата ѝ се обадила и казала, че ще закъснее, защото има промяна на УС. Отишла на 13.07.2020 год. и подала уведомление за тази промяна. Тогава имало проблем в една бланка. Била допусната грешка. Освен ищцата преди това е ходил друг човек.

При така изяснената фактическа обстановка съда намира предявения иск за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание "уволнение" за основателен. Не се спори, че ищцата е работила в ответното сдружение на длъжността „Технически изпълнител/офис/“ По силата на допълнително споразумение за вътрешно заместване по чл. 259 от КТ, считано от 06.07.2017 год. са и вменени задълженията на длъжността „касиер“. Със Заповед № 1-54-2020/ 17.07.2020 год. на председателя на сдружението на осн. чл. 187 ал. 1 т. 8 и т. 10 от КТ, чл. 188 т. 3 от КТ е прекратено трудовото ѝ правоотношение като и е наложено дисциплинарно наказание "уволнение"... В законовият двумесечен срок ищцата е обжалвала заповедта за наложеното дисциплинарно наказание.

По отношение налагането на дисциплинарно наказание във връзка с извършено от работника нарушение на трудовата дисциплина законът въвежда процесуални изисквания, визирани в разпоредбите на чл. 193 и чл. 195 от КТ, чието неспазване води до отмяна на постановената заповед за налагане на дисциплинарно наказание без съда да проверява нейната материална законосъобразност. Неотклонно в теорията и в съдебната практика се приема, че разпоредбата на чл. 193 от КТ съдържа императивното изискване преди налагането на дисциплинарното наказание работодателя да изиска и приеме писмени или устни обяснения от работника по повод на нарушението. За да се спази това изискване работодателя следва изрично да изиска обяснения по повод наличието на дисциплинарна преписка срещу работника. Когато работодателят не е спазил процедурата по чл. 193 от КТ, то това е основание за отмяна на заповедта за уволнение, без да се разглежда

спора по същество. Искането за даване на обяснения за конкретното дисциплинарно нарушение не е формален акт, а е въведено от една страна с оглед осигуряване възможност за защита на работника, и от друга - за да може работодателят да прецени всички обстоятелства, свързани с дисциплинарното нарушение. Работодателят е длъжен да посочи в искането за обяснения по разбираем за работника или служителя начин за какво нарушение на трудовата дисциплина се изискват, като е възможно да не е индивидуализирал напълно или точно деянията поради неизясненост на факти и обстоятелства, но след получаването на обясненията и въз основа на тях, да ги е посочил точно и с всички индивидуализиращи белези едва в заповедта за уволнение. Когато в искането за обяснение и в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание работодателят е посочил деянията, но без достатъчно индивидуализиращи ги белези, тогава изобщо не е спазена процедурата по чл. 193 от КТ, нито заповедта с която се налага дисциплинарно наказание е мотивирана, тъй като работника или служителя не би могъл ефективно да се защити, нито съда да прецени за какво деяние става въпрос, съставлява ли то нарушение на трудовата дисциплина, кой е дееца, съобразено ли е наказанието с правилото на чл. 189 ал. 1 от КТ, спазено ли е изискването за еднократност на наказанието и съобразени ли са сроковете по чл. 194 от КТ. Дисциплинарното нарушение е виновно, противоправно човешко деяние. Съгласно разпоредбата на чл. 195 ал. 1 КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана заповед, в която се посочват: нарушителя, нарушението и кога е извършено, наказанието и законовия текст, въз основа на който се налага. Липсата на който и да е от реквизитите на заповедта за дисциплинарно наказание, посочено в ал. 1 на чл. 195 от КТ има за последица незаконосъобразност на дисциплинарното наказание. Изискването за включване на посочените реквизити в заповедта за дисциплинарно наказание е по същество изискване за мотивираността ѝ, за обосноваване на наложеното наказание.

Ответникът не доказва по категоричен начин да са искани обяснения от ищцата. Към личното ѝ трудово досие е приложено искане за обяснения, но няма данни същото да е изведено по съответния ред и да е връчено на ищцата. От приложеният протокол, че същата е отказала да даде обяснения е с дата 15.06.2020 год. т.е. не обхваща цитираните в искането за обяснения

дати.

Уволнението е юридическият факт, който може да бъде опорочен от всички действия, които работодателя е длъжен да извърши, а при съдебен спор за законност на уволнението именно той следва да докаже правомерността му. От друга страна при оспорване на уволнението съдът дължи проверка за наличието на всички формални и материални предпоставки за законност в рамките на фактите и обстоятелствата изложени в самата заповед. Тази проверка обхваща и въпроса дали е обективизирано в атакуваната заповед изявление, воля на работодателя за прекратяване на трудовия договор с ищцата. Съобразяване на заповедта с императивните правни норми подлежи на проверка от съда и без ищеца да е изложил доводи, че същите са нарушени от работодателя.

Съгласно разпоредбата на чл.192 от КТ дисциплинарните наказания се налагат от работодателя. В конкретният случай от приложеният протокол № 121 от 25.06.2020 год. за проведено Общо събрание на СЛРД“-----“ / л.73-88/ неоспорен от ответната страна се установява, че за председател на сдружението е избран 111111. Заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение е подписана от д-р ....., който към 17.07.2020 год. не е бил председател на сдружението. Твърдението на ответника, че има обезпечителна заповед и представителната власт е била все още на бившия председател ..... не е подкрепено с никакви доказателства. Предвид липсата в ЗЮЛНЦ на особени разпоредби относно влизането в сила на решенията на органите на сдружението с нестопанска цел и относно значението на вписването в регистъра на съответните решения, когато подлежат на вписване се прилагат общите правила. Съгласно разпоредбата на чл.599 от ГПК вписването няма конститутивно действие, поради което решението за избор на председател е породило незабавно действие и заповедта за прекратяване е следвало да бъде издадена от новоизбрания председател 111111.. След като обжалваната заповед не е издадена от работодателя, тя не може да произведе целеното правно действие по прекратяване на трудовия договор, а това обезсмисля обсъждането на липсата или наличието на материално правното основание за прекратяване му. Единствения път за защита срещу такава заповед е нейната отмяна по реда на чл.344, ал.1 т.1 от КТ.

При уважаване на иска за отмяна на заповедта за прекратяване на трудовото правоотношение с ищцата основателен се явява и иска за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „технически изпълнител/офис/“.

По отношение претенцията по чл.225 ал.1 от КТ.От доказателствата по делото се установява,че ищцата след прекратяване на трудовото правоотношение е работила в ИВ МАК 2015 ЕООД през периода 20.07.2020 год.-01.09.2020 год. с основно трудово възнаграждение в размер на 610 лв.Претенцията в настоящият случай е от 17.07.2020 год. до 17.01.2021 год.,но след приспадане на периода през който е работила ответника следва да и заплати обезщетение в размер на 3000 лв., като в останалата част до пълния размер се отхвърли като неоснователна.

При този изход на делото ответника следва да заплати на ищцата направените деловодни разноски по компенсация в размер на 416.67 лв.,а в полза на МзРС такса в размер на 220 лв.

Водим от горните съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА УВОЛНЕНИЕТО ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯВА Заповед №1-54-2020/ 17.07.2020 год. на председателя на сдружението, с която на осн. чл.187 ал.1 т.8 и т.10 от КТ,чл.188 т.3 от КТ на Д. Н. Г. от гр.м е наложено дисциплинарно наказание “уволнение“.

ВЪЗСТАНОВЯВА Д. Н. Г. на длъжността заемана преди уволнението „„,Технически изпълнител/офис/“.

ОСЪЖДА сдружение „ лрд „ ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.м. да заплати на Д. Н. Г. с ЕГН ***** от гр.м обезщетение по чл.225 ал.1 от КТ в размер на 3000 лв.,ведно със законната лихва, начиная от 09.09.2020 год. до окончателното изплащане..ОТХВЪРЛЯ претенцията в останалата част до пълния размер като неоснователна.

ОСЪЖДА сдружение „ лрд „ ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр.м. да заплати на Д. Н. Г. с ЕГН ***** от гр.м направените деловодни разноски по компенсация в размер на 416.67 лв.,а в полза на МзРС такса в размер на 220 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВрОС в двуседмичен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – м: _____